

Rode spoorbloem (*Centranthus ruber*)

In deze rubriek wordt om de maand een (vaste) plant voorgesteld die het meer dan waard is om een plekje in de imkerstuin te krijgen.

De rode spoorbloem, ook wel rode valeriaan genoemd, mag bij insectenliefhebbers niet in de bloementuin ontbreken. Het is een familielid van de bij ons wilde valeriaan (*Valerianaceae*).

Uiterlijk

Deze plant heeft een opgaande groeiwijze en is enigszins grijsgroen van kleur. De blaadjes zijn iets vlezig, en de bloeipluimen variëren in kleur van donkerrood tot wit. De hoogte ligt tussen de 70 en 100 cm. waarbij de witte vorm (*C. ruber* 'Albus') iets groter is dan de donkerrode vorm (*C. ruber* 'Coccineus') van de soort (*C. Ruber*). De bloei begint eind mei en houdt aan tot in augustus.

Herkomst

De rode spoorbloem komt oorspronkelijk uit de landen rond de Middellandse Zee en Portugal en is als sierplant naar noordelijker streken gehaald. In streken met een mild klimaat, zoals in het zuiden van Groot-Brittannië, kan de plant zich in het wild handhaven. Houdt van een goed doorlatende, niet te vochtige en kalkhoudende bodem.

Vermeerderen

Het vermeerderen van deze plant is over het algemeen geen probleem, onder gunstige omstandigheden kan deze plant zich zelfs overvloedig uitzaaien. Ook hierbij is het zo dat de witte variëteit zich meer laat gelden dan de rode.

Geliefde plekjes voor de plant om zich uit te zaaien zijn muurtjes en terrassen. Het gaat immers om een kalkminnende plant.

Onder gecontroleerde omstandigheden kan het zaad het best in maart-april buiten gezaaid worden. Bij het zaaien van cultivars loop je altijd het risico dat de bloemkleur iets verschilt van de ouderplant. Om dit te voorkomen kan men de plant ook scheuren. Ook dit kan het beste in het voorjaar gebeuren.

Toepassing

Hoewel de plant zich soms wat moeilijk laat combineren door zijn aparte rode kleur, is het toch de moeite waard de spoorbloem een plekje in de border te geven. Als de grond te nat is of te weinig kalk bevat zal hij zich moeilijk kunnen handhaven tussen andere planten. Het liefst heeft hij een plekje in de volle zon, droog met flink wat kalk.

Waarde voor de bijen

Hoewel de rode spoorbloem nooit echt massaal door de bijen wordt bevolgen is het toch een nuttige stuifmeel- en nectarbron. Het stuifmeel is licht van kleur, vuilwit haast, en tijdens de bloei zijn er altijd wel enkele bijen bezig om dit te verzamelen.

Bijzonderheden

Hoewel de bijen ook gebruik maken van de rode spoorbloem, is het een vlinderplant bij uitstek. De geurende witte bloempjes van de *C. ruber* 'Albus' trekken vooral aan het eind van de middag vlinders aan. Bijna elke keer dat er een kolibrivlinder (een soort pijlstaartvlinder) in mijn tuin gezien is, betrof het een exemplaar dat zich tegoed deed aan de nectar van een 'witte' spoorbloem. Ook de andere vormen van de rode spoorbloem trekken veel vlinders aan. De plant werd nogal eens verwisseld met valeriaan, getuige ook de naam rode valeriaan, maar de kalmerende eigenschappen van de echte valeriaan ontbreken bij de rode spoorbloem.